

Betlehemes játék

Személyek:

Mesélő
Gergő, öreg pásztor
János, pásztorlegény
Istók, bojtárlegény
Angyal
Berengár, ördög
Gazda (József)
Gazdasszony (Mária)
Csillagtartó Ember (csengő)

*(A pásztorok a földön alusznak, a kakasülön az Angyal ül, kezében nagy **trombita**. Háttérben a gazda, a felesége és egy **bölcső**, előttük egy kis **asztal**. A szín közepén a betlehemi **csillagot** egy rúdon magasba emeli a Csillagtartó, akinek a másik kezében **csengő** van. A csillag most az előtérben heverő pásztorok felé mutat.)*

csengőszó

Mesélő:

Nagyszakállú bölcsek azt megírták régen,
Hogy egy fényes csillag kelt egyszer az égen,
Mely a kisdéd Jézus dolgát jelentette,
Midőn útja végén megállott felette.

Három pásztor látta mezőn hevertében,
S el is indulának rögvest azonképpen,
Hogy a kicsiny Jézust ők meglátogassák,
S születését nekünk tudunkra adhassák.

Mi pedig ez dolgot, amiképp mi tudjuk,
Gazduram, házadnál néktek bemutatjuk,
S amiképp ez tornác rétnek lesz nevezve,
Úgy lesz majd a jászol ez a kis kemence.

Így aztán hamarost mindenki meglátja,
Miképpen született Jézus ez világra.
Ezért hát, amint már az elébb is mondtam,
Ím, e pásztorokkal kezdjük is el mostan...

csengőszó

Angyal: *(trombitál egy recsegőset)*

Hej, aki áldója, talpra, kirelejšom!
 Világ nagy örömét mostan én elmondom!
 Mert bizony, tudjátok, hogy mi dolog esett:
 A kis Jézus Krisztus máma megszületett!
 Halleluja!

Istók: *(felkapja a fejét)*

Ejnye hát, miféle ricsaj vagy on erre,
 Hiszen álom járja most minden emberre.

Angyal:

Bizony, csak azt mondom, örvendezzünk nagyon!

Istók: *(észreveszi az Angyalt)*

Hát te kurjongattál! Hogy csapjalak agyon...

Angyal:

Lassan, te halandó, mert én angyal vagyok,
 És tinéktek mostan nagy örömhírt hozok:
 KeljeteK fel nyomban, s hamar induljatok
 Hogy ti Betlehemben kis Jézust lássatok,
 Ki ez cudar világ Megváltója lészen;
 Hát őt köszönteni álljatok most készen!
 Ezért levegyéteK szegről tarisznyátok,
 És sok finomsággal ti azt megrakjátok:
 Kaláccsal, kolbásszal, sajttal, mogyoróval,
 És vigyeteK bort is egy nagy csobolyóval...

Istók: *(fejét vakarja)*

Ej, hogy darázs bújjék a kend nadrágjába,
 Hogy mennék mi el most Betlehem tájára?
 Hisz mi csak itt járunk a györki határba,
 S idővel nagy ritkán a széki vásárba...

Angyal: *(mérgeesen rátrombitál)*

Ejnye! Tán a szemed a gatyádba tetted?
 Hogy nem látod e szép csillagot feletted.
 Ennek ha erősen nézed a járását,
 Könnyen megtalálod Betlehemnek táját!
 Ottan egy kis jászol mélyin van egy pólya:
 No, abban aluszik Világ Megváltója!

Istók:

Már ez biz' igaz lesz! Keljenek fel kendtek! *(rázza az öregeket)*
 Kis Jézus született - ezt mondták a szentek!
 Betlehem vidékén aluszik jászolban...

János:

Még én is aludnám, tágulj azonnyomban!

Istók:

Kelj fel, öreg, kelj fel! Gyere Betlehembe!

Gergő:

Menjen el a lidérc veled Debrecenbe!

Istók:

De nem Debrecenbe, hanem Betlehembe...

János:

Ne duruzsmálj itten nekem a fülemben,
Mert még megharagszom, adta-teremtette!

Angyal: *(nagyot trombitál rájuk)*

János, Gergő: *(lassan felállnak, szemüket dörgölik)*

Istók:

No, hát már kendtek is csak erre felkelnek,
S kicsiny Jézust látni csak felkerekednek.
Íme, amott virít egy nagy csillag éppen
Arrafelé menjünk mi is azonképpen

Gergő: *(feleútnál megáll, vakarózik)*

Ej, a macska rúgja meg az ilyen időt!
A vén pásztor bizony a járásban kidő't.
Álljanak meg kendtek, Isten szent nevére,
Csak egy kicsinyt való földre heverésre...

János: *(szintén megáll)*

Ezt bizony magam is mondani akartam,
Csak még elébb kissé a fejem vakartam,
Ördög vinné el, hogy ilyen sokat megyünk...

Gergő:

No, amott egy tisztás, ott megpihenhetünk.

(leülnek)

Berengár: *(előugrik, kezében vasvilla)*

Berengár:

Adjon a Lucifer néktek örök lángot,
Berengár a nevem. Hát ti kik volnátok?
Lám, a nagy járásban csak elfáradtatok,
S talán bizony - ugye? - meg is szomjajztatok...

János:

Mi haszna van annak, hiszen nincsen borunk...

Gergő:

Anélkül pediglen szomorúak vagyunk...

János:

Menni kell minékünk messzi idegenbe,
Ama fényes csillag nyomán Betlehembe...

Berengár:

No, ez bizony nagy baj, pokolbéli átok! *(félre nevet)*
Hanem mit rejt ottan a ti tarisznyátok?

Gergő:

Vagyon benne kolbász, szalonna, mogyoró...

Berengár:

S ugyan bizony talán egy teli csobolyó...?

János:

Vagyon, de biz' - mégis mintha nem is lenne,
Kis Jézusnak visszük - azért vagyon benne...

Berengár:

Ej, pajtás, csak hadd el! Kell is néki vinni,
Hisz kicsiny purdé még, csak tejet bír inni!
A bort megigyátok, kolbászt megegyétek,
Hogy a tarisznyátok könnyebben vigyétek...

Gergő:

Ej, akárki vagy is, igazságod vagyon!
Szíves jószágodat megköszönjük nagyon.

János:

Elé hát a bicskát, hol van a csobolyó!
Mulassunk egy nagyot, üsse meg a golyó!

Berengár: (el, félre)

Oktondi a pásztor, lám csak, hogy becsaptam
Vélök a kis Jézus borát megittattam!
Üres kézzel mennek most már Betlehembe,
S mérges lesz majd Isten fenn a magas mennybe'...

*(Berengár elmegy, a pásztorok isznak, majd feltápáskodnak és tovább indulnak.
A csillag követi őket a házig, tántorogva érnek oda, bezörgetnek a **láncosbottal**)*

Istók: (felmutat a csillagra)

Lám, a fényes csillag épp itten állott meg
Örvendezik bizony a mi lelkünk ennek!

Mesélő:

Így hát megérkeztek a kicsiny jászolhoz
S a pólyában fekvő kicsiny Jézuskához.
József személyét most - gazduramra osztjuk,
A gazdasszonyt pedig - Máriának mondjuk.

Süvegét lekapja mind a három pásztor,
Köszönnek hangosan, s meghajolnak párszor
Azután mindegyik a kisdédhez siet
Álmélkodnak nagyon - sosem láttak ilyet:

János:

Haj, eszem a szömit, de apró a lába...

Gergő:

Ej, a kicsi szentem, elvész a pólyába'...

Istók:

Még egy foga sincsen, de orra se nagyon...

Gergő:

No, fogam még nékem is eggyel több vagyon...
Hanem - szaporítjuk csak mi a beszédet,
Kezdjük meg hát inkább a nagy ünnepséget: *(szétnéz, kihúzza magát)*
Eme tarisznyába' sok szép holmit hoztunk...

Istók: *(félre)*

Aj, nagy baj lesz mostan, hogy úgy beboroztunk...

Gergő:

Vagyon benne kolbász, szalonna, mogyoró...

(kínos csönd, a pásztorok zavartan összenéznek)

Berengár: *(bedugja a fejét a kemence fölött, és csúfondárosan mondja)*

Kell, hogy legyen ottan egy üres csobolyó!

Istók: *(benyúl a tarisznyába és meglepetten mondja)*

Ni! Hiszen ez nehéz! Borral van ez tele!

Gergő:

Hadd lám! *(elveszi, meghúzza)* Nocsak, hát ez hogy esett meg vele?
Hiszen megittuk mind, csepp se maradt benne...

János:

A kis Jézus első csodatette lenne...?

Mesélő:

A pásztorok aztán jól belakmározta
A teli iszákból, mit magukkal hoztak,
Végül a jó bort is kupákba töltötték,
És a kised Jézust ekképp köszöntötték:

Pásztorok, angyal: (énekelnek)**Mesélő:**

Mi pediglen azért őket most elhagyjuk,
Gazdáékat pedig visszaváltoztatjuk,
Ama rossz Berengárt vasvillától fosztjuk,
Azt a pitvar sarkán a falnak támasztjuk
(Mérgesen ránéz Berengárra, aki vonakodva leteszi a villát a sarokba)

Köszönjük a szállást, vendégséget szépen,
Talán megszolgáltuk mi is kellőképpen,
S búcsúképpen végül - hogy jó kedvvel legyünk
A kised Jézusról szépen énekelünk.

csengőszó

FINIS